

Ministrów, przedsiębiorstwo będzie wynagradzane z uwzględnieniem słuszych jego interesów.

§ 13.

Ogólne kierownictwo redakcyjne, techniczne i administracyjne Wydawnictw Państwowych sprawuje Dyrektor Wydawnictw Państwowych.

Do zakresu jego działania należy:

- 1) prowadzenie i załatwianie wszelkich spraw przedsiębiorstwa z wyjątkiem tych, które są zastrzeżone do decyzji Prezesa Rady Ministrów;
- 2) przyjmowanie i zwalnianie personelu kontraktowego z wyjątkiem redaktorów naczelnych poszczególnych pism, z którymi zawiera umowy za zgodą Prezesa Rady Ministrów; o ile chodzi o „Zbiór Wyroków Najwyższego Trybunału Administracyjnego” — redaktora naczelnego lub komitet redakcyjny tegoż powołuje ogólne zgromadzenie sędziów Najwyższego Trybunału Administracyjnego;
- 3) ustalanie wysokości wynagrodzenia personelu;
- 4) zastępowanie przedsiębiorstwa wobec władz sądowych, administracyjnych, samorządowych i osób trzecich.

Dyrektor Wydawnictw Państwowych sprawuje również naczelne kierownictwo „Monitora Polskiego”.

§ 14.

Dyrektor Wydawnictw Państwowych jest urzędnikiem państwowym, natomiast pozostały personel jest w zasadzie kontraktowy i wynagradzany w zależności od świadczonych usług w sposób przyjęty w przedsiębiorstwach prywatnych.

§ 15.

Prezes Rady Ministrów ustanawia Radę Nadzorczą w składzie trzech członków i jednego zastępcy, powoływanych i odwoływanych przez siebie, z ich grona powołuje przewodniczącego. Radę Nadzorczą ustanawia się w zasadzie na okres pięcioletni. Rada Nadzorczą sprawuje z ramienia Prezesa Rady Ministrów kontrolę nad finansowo-gospodarczą stroną przedsiębiorstwa i ustalaniem planu gospodarczego, bada sprawozdania Dyrekcji Wydawnictw Państwowych i bilanse i przedstawia Prezesowi Rady Ministrów swoje opinie i wnioski. Członkowie Rady Nadzorczej otrzymują za swoją pracę wynagrodzenie, którego zasady i wysokość określa na wniosek przewodniczącego Rady Nadzorczej Prezes Rady Ministrów w porozumieniu z Ministrem Skarbu.

§ 16.

Prezes Rady Ministrów ustala szczegółową organizację przedsiębiorstwa „Wydawnictwa Państwowe” i regulamin wewnętrzny w granicach niniejszego statutu.

§ 17.

Przedsiębiorstwo „Wydawnictwa Państwowe” jest wolne od wszelkich opłat stemplowych, należnych za czynności połączone z ukonstytuowaniem się przedsiębiorstwa jako samoistnej osoby prawnej.

Pozatem opłaca ono wszystkie podatki samorządowe, jakie obowiązują przedsiębiorstwa prywatne. Co do opłat i podatków państwowych mają zastosowanie przepisy ogólne.

§ 18.

Stosunek służbowy personelu, zatrudnionego w Wydawnictwach Państwowych, może pozostać niezmienny, a więc dotychczasowi funkcjonariusze Wydawnictw Państwowych, których stosunek służbowy jest oparty na ustawie z dnia 17 lutego 1922 r. o państwowej służbie cywilnej, mogą pozostać nadal urzędnikami państwowymi w rozumieniu wymienionej ustawy, o ile nie przejdą na służbę kontraktową.

141.

Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej

z dnia 15 lutego 1928 r.

o sposobie lokowania funduszy przez osoby prawa publicznego, fundacje i osoby niewłasnowolne oraz o sposobie lokowania kapitału, składanych z tytułu obowiązku publicznego.

Na podstawie art. 44 ust. 6 Konstytucji i ustawy z dnia 2 sierpnia 1926 r. o upoważnieniu Prezydenta Rzeczypospolitej do wydawania rozporządzeń z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr. 78, poz. 443) postanawiam co następuje:

Art. 1. Fundusze, należące do osób prawa publicznego, fundacji i do osób niewłasnowolnych oraz do tych osób fizycznych i prawnych, których majątek z jakiegokolwiek powodu znajduje się pod zarządem kuratora, winny być lokowane z bezpieczeństwem prawnym (pupilarnem).

Postanowienie to nie dotyczy funduszy, potrzebnych na bieżące wydatki i prowadzenie gospodarstwa w zwykłym trybie, oraz funduszy osób prawa publicznego, potrzebnych na bezpośrednie realizowanie ich zadań.

Art. 2. Za lokatę z bezpieczeństwem prawnym (pupilarnem) uważa się:

1) kupno i budowę nieruchomości w kraju położonych;

2) udzielanie pożyczek pod zastaw nieruchomości w kraju położonych lub na hipotekę tych nieruchomości za zabezpieczeniem prawnym (pupilarnem); udzielanie pożyczek pod zastaw hipotek, przy czym pożyczki te nie mogą przekraczać 75% zastawionej wierzytelności, która ma czynić zadość przepisom o bezpieczeństwie prawnym (pupilarnem);

3) kupno papierów państwowych lub przez Państwo gwarantowanych;

4) kupno listów zastawnych krajowych instytucyj kredytu długoterminowego, emitowanych za zabezpieczeniem prawnym (pupilarnem), oraz obligacyj Polskiego Banku Komunalnego i Komunalnego Banku Kredytowego w Poznaniu;

5) umieszczanie funduszków w instytucjach bankowych i w komunalnych instytucjach kredytowych na książeczki wkładowe, które z mocy obecnie obowiązujących przepisów dzielnicowych korzystają z prawa papierów, posiadających bezpieczeństwo prawne (pupilarne), względnie prawo takie w przyszłości uzyskają.

Art. 3. Lokaty funduszków osób prawa publicznego mogą być dokonywane w sposób, przewidziany w punktach 1 i 2 art. 2, jedynie za zezwoleniem właściwego ministra, który obowiązany jest przed udzieleniem zezwolenia zawiadomić Ministra Skarbu. W razie braku wcześniejszego oświadczenia się Ministra Skarbu zezwolenie może być udzielone osobie prawa publicznego najwcześniej po czternastu dniach od dnia zawiadomienia Ministra Skarbu; w razie podniesienia w tym czasie przez Ministra Skarbu zastrzeżeń przeciw udzieleniu zezwolenia może być ono udzielone przez właściwego ministra najwcześniej po dwudziestu ośmiu dniach od wyżej wymienionego terminu, o ile w międzyczasie na wniosek Ministra Skarbu nie rozstrzygnie sprawy Rada Ministrów.

Uprawnienie powyższe może właściwy minister w porozumieniu z Ministrem Skarbu przekazać terytorjalnie właściwemu wojewodzie, który obowiązany jest zawiadomić o zamierzonym zezwoleniu prezesa właściwej izby skarbowej. W razie podniesienia zastrzeżeń przez prezesa izby skarbowej winna nastąpić decyzja przy dalszym zastosowaniu ustępu pierwszego niniejszego artykułu.

Osoby prawa publicznego, zamierzające lokować swe fundusze w sposób, przewidziany w punktach 3 i 4 art. 2, winny dokonywać tej lokaty za pośrednictwem instytucji, wskazanych przez Ministra Skarbu, i zgodnie z planem, zatwierdzonym przez tegoż ministra.

Art. 4. Zabezpieczenie funduszków w rozumieniu punktów 2 i 4 art. 2 jest prawne (pupilarne) tylko wtedy, gdy suma zobowiązania wraz z poprzedzającymi ją ciężarami nie przekracza połowy rzeczywistej wartości obciążonej nieruchomości miejskiej względnie dwóch trzecich rzeczywistej wartości obciążonej nieruchomości wiejskiej.

Art. 5. Na dobrach powierniczych (fideikomisywnych), na budynkach, obciążonych obowiązkiem zniesienia, oraz na lasach ochronnych w rozumieniu art. 19 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 czerwca 1927 r. o zagospodarowaniu lasów niestanowiących własności Państwa (Dz. U. R. P. Nr. 57, poz. 504) nie wolno lokować funduszków osób w art. 1 wymienionych.

Art. 6. Instytucje publiczno - prawne przymusowego ubezpieczenia na wypadek choroby, braku pracy, niezdolności do pracy, śmierci, na starość oraz od wypadków mogą nawzajem sobie udzielać pożyczek z pominięciem przepisów art. 2 niniejszego rozporządzenia za zezwoleniem właściwego ministra.

Przepisy niniejszego rozporządzenia nie mają również zastosowania w wypadku dobrowolnego za-

bezpieczenia gotówkowych spłat spadkowych współdziedziców niewłasnowolnych, gdy jeden ze współdziedziców niewłasnowolnych otrzymuje w drodze działów spadkowych cały nieruchomości majątek spadkowy wskutek prawnej jego niepodzielności, jeżeli tylko na tym nieruchomości majątku będzie ustanowione prawo zastawu względnie hipoteka z prawem pierwszeństwa przed wszystkimi innymi osobistymi długami obejmującego majątek spadkowy.

Art. 7. Kaucje z tytułu obowiązku publicznego, o ile nie są składane w gotówce, winny odpowiadać przepisom art. 2 p. 2 — 5.

Art. 8. Zakłady ubezpieczeń, podległe nadzorowi Ministra Skarbu, winny lokować swe fundusze zgodnie z wydanymi w tym kierunku specjalnymi przepisami prawnymi.

Art. 9. Przepisy dzielnicowe na obszarze b. dzielnic austriackiej i pruskiej o lokowaniu funduszków osób niewłasnowolnych oraz tych, których majątek znajduje się pod zarządem kuratora, zachowują moc obowiązującą z wyjątkiem punktów 1 — 5 § 194 cesarskiego patentu z dnia 9 sierpnia 1854 r. (austr. Dz. u. p. Nr. 208) względnie ustępu 1 § 1807 niemieckiego kodeksu cywilnego. W miejsce tych uchylonych przepisów ma zastosowanie art. 2 niniejszego rozporządzenia.

Na obszarze b. dzielnicy rosyjskiej nie obowiązuje nadal postanowienie części 2 zdania pierwszego art. 268 cz. I tom X Zb. pr. ces. ros. zaczynające się od słów „pieniądze zaś” a kończące się słowami „na to pozwalają”.

Art. 10. Fundusze osób, wymienionych w art. 1, ulokowane dotychczas niezgodnie z art. 2 niniejszego rozporządzenia, winny być wycofane z tych lokat i umieszczone w sposób, odpowiadający przepisom niniejszego rozporządzenia, w ciągu trzech miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia. W wyjątkowych wypadkach uprawniony jest właściwy minister w porozumieniu z Ministrem Skarbu do przedłużenia powyższego terminu.

Art. 11. Z dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia tracą moc obowiązującą rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 3 grudnia 1924 r. o sposobie trwałego lokowania funduszków przez osoby prawa publicznego, fundacje i osoby niewłasnowolne oraz o sposobie lokowania kaucyj (Dz. U. R. P. Nr. 105, poz. 953) oraz o sposobie lokowania gotowizny bieżącej przez osoby prawa publicznego i osoby niewłasnowolne (Dz. U. R. P. Nr. 106, poz. 959), rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 30 grudnia 1924 r. o zmianie niektórych postanowień rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 3 grudnia 1924 r. o sposobie lokowania gotowizny bieżącej przez osoby prawa publicznego i osoby niewłasnowolne (Dz. U. R. P. Nr. 117, poz. 1045) oraz wszelkie przepisy niezgodne z niniejszym rozporządzeniem.

Art. 12. Wykonanie niniejszego rozporządzenia porucza się Ministrowi Skarbu i Sprawiedliwości w porozumieniu z właściwymi ministrami.

Art. 13. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie po upływie trzech miesięcy od dnia ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*

Prezes Rady Ministrów i Minister Spraw Wojskowych:
J. Piłsudski

Minister: *K. Bartel*

Minister Spraw Wewnętrznych: *Stawoj Składkowski*

Minister Spraw Zagranicznych: *August Zaleski*

Minister Skarbu: *G. Czechowicz*

Minister Sprawiedliwości: *A. Meysztowicz*

Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego:
Dr. Dobrucki

Minister Rolnictwa: *K. Niezabytowski*

Minister Przemysłu i Handlu: *E. Kwiatkowski*

Minister Komunikacji: *Romocki*

Minister Robót Publicznych: *Moraczewski*

Minister Pracy i Opieki Społecznej: *Dr. Jurkiewicz*

Minister Reform Rolnych: *Witold Staniewicz*

Minister Poczty i Telegrafów: *Bogusław Miedziński*

142.

Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej

z dnia 15 lutego 1928 r.

o przymusie połączeń nieruchomości zabudowanych z kanalizacją i wodociągiem miejskim w miastach: Lublinie, Radomiu, Piotrkowie, Częstochowie, Kielcach, Dąbrowie Górniczej i Sosnowcu.

Na podstawie art. 44 ust. 6 Konstytucji i ustawy z dnia 2 sierpnia 1926 r. o upoważnieniu Prezydenta Rzeczypospolitej do wydawania rozporządzeń z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr. 78, poz. 443) postanawiam co następuje:

Art. 1. W miastach: Lublinie, Radomiu, Piotrkowie, Częstochowie, Kielcach, Dąbrowie Górniczej i Sosnowcu obowiązany jest każdy właściciel zabudowanej nieruchomości, położonej przy ulicach, w których otwarty został wodociąg miejski — połączyć nieruchomość tę z wodociągiem miejskim, o ile wodociąg został doprowadzony do wymienionej nieruchomości.

Art. 2. W wyszczególnionych w art. 1 miastach obowiązany jest każdy właściciel zabudowanej nieruchomości, położonej przy ulicach, posiadających miejskie kanały uliczne — wybudować kanał domowy lub w razie potrzeby kilka kanałów i połączyć je z kanałami ulicznymi, o ile kanały uliczne zostały doprowadzone do tej nieruchomości.

Art. 3. Wymienione w art. 1 i 2 połączenia winny być wykonane w terminie dwuletnim od daty otwarcia przy ulicy wodociągu miejskiego, względnie daty otwarcia kanału ulicznego. W razie wzniesienia budynków na nieruchomościach, niezabudowanych w chwili wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, nieruchomości te powinny być połączone z wodociągiem, względnie kanałami ulicznymi przed oddaniem budynków do użytku.

Art. 4. W razie niewykonania przez właścicieli nieruchomości wyżej wymienionych robót w określonym w art. 3 terminie, magistratowi każdego z wyszczególnionych miast przysługuje prawo wykonania tych robót na koszt właściciela.

Art. 5. W wypadkach, zasługujących na uwzględnienie, może magistrat według swego uznania odroczyć określony w art. 3 termin wykonania połączeń z wodociągiem miejskim bądź też z miejskim kanałem ulicznym, lub zwolnić od obowiązku wykonania tych połączeń.

Od decyzji magistratu, odmawiającej odroczenia lub zwolnienia, przysługuje prawo odwołania do wojewody.

Art. 6. Szczegółowe przepisy, dotyczące przeprowadzenia połączenia nieruchomości zabudowanych z kanalizacją i wodociągiem miejskim, określające jaką część tych połączeń ma wykonać gmina kosztem właściciela nieruchomości i ustalające warunki korzystania z urządzeń wodociągowych i kanalizacyjnych — uchwałą Rady Miejskiej. Przepisy te obowiązywać będą po zatwierdzeniu przez Ministra Robót Publicznych w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych.

Art. 7. Wykonanie niniejszego rozporządzenia porucza się Ministrowi Robót Publicznych w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych.

Art. 8. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*

Prezes Rady Ministrów i Minister Spraw Wojskowych:
J. Piłsudski

Minister: *K. Bartel*

Minister Spraw Wewnętrznych: *Stawoj Składkowski*

Minister Spraw Zagranicznych: *August Zaleski*

Minister Skarbu: *G. Czechowicz*

Minister Sprawiedliwości: *A. Meysztowicz*

Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego:
Dr. Dobrucki

Minister Rolnictwa: *K. Niezabytowski*

Minister Przemysłu i Handlu: *E. Kwiatkowski*

Minister Komunikacji: *Romocki*

Minister Robót Publicznych: *Moraczewski*

Minister Pracy i Opieki Społecznej: *Dr. Jurkiewicz*

Minister Reform Rolnych: *Witold Staniewicz*

Minister Poczty i Telegrafów: *Bogusław Miedziński*